

РЕШЕНИЕ

№ 1209

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8373** по описа за **2010** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от „С.” О., против Решение от 11.12.2009 г., постановено по НАХД № 12673/2008 г. по описа на С районен съд, НО, 105^{-ти} състав. С решението е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 549/2007 от 29.09.2008 г., издадено от началника на М. А. – С., с което на дружеството – касатор е наложена имуществена санкция в размер на 29 925, 54 лв., на основание чл. 234, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Закона за митниците, представляваща 100 % от митническата стойност на стоките, предмет на нарушението по т. 1 от постановлението, като са отнети в полза на Държавата 31, 14 хектолитра червено вино и толкова хектолитра бяло вино, но поради липсата му е присъдена неговата равностойност, в размер на 29 925, 54 лв.

В съдебното заседание касаторът се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Юрисконсултът, представител на ответника оспорва жалбата и счита решението за правилно.

Прокурорът при С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД в настоящия касационен състав, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, след като постановеното с дата 11.12.2009 г. решение е било връчено на жалбоподателя едва на 27.09.2010 г.

Установено е и не е спорно, че на 31.08.2007 г. управителят на дружеството – касатор е подал пред М. А. – С. ЕАД № 07BG005100H346333/20070831, касаеща внос на вино, рекламни чаки и рекламни каталози. Извършена е последваща проверка по подадения ЕАД, в резултат на което е констатирано, че за виното, съгласно чл. 59, ал. 1 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 г., относно общата организация на пазара на вино по отношение на пазарните механизми, се изисква лиценз за внос (AGRI), издаван от Министерството на земеделието, но такъв не е представен. На 30.11.2007 г. бил съставен акт за установяване на митническо нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 2 ЗМ, изразяващо се в избягване на забрани или ограничения за внос или износ на стоки, или прилагането на мерки на търговската политика. Въз основа на акта е издадено и оспореното НП № 549/2007 от 29.09.2008 г.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон съдът следи служебно. След извършването на такава проверка касационният съд констатира, че по отношение оспореното наказателно постановление е изтекъл срокът на т. нар. „абсолютна давност”.

Според разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност по отношение на издадени наказателни постановления, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, в редакцията, преди да бъде изменена (ДВ, брой 26/2010 г.). Съгласно тази норма, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години, в случаите, извън хипотезите по т.т. 1, 2, 3, 4 на същия текст. След изменението (в сила от 06.04.2010 г.) думата „две” (години) е заменена с „три”, с оглед на което се променя и срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК от три години, на четири години и половина. За процесния случай обаче е приложима по – благоприятната за жалбоподателя разпоредба, по аргумент и от чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като се касае за материално правна норма и датата на извършване на нарушението е преди 2010 г. Разпоредбата на чл. 81, ал. 2 НК постановява, че

давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двегодишният (пред изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, до 06.04.2010 г. срокът на определената по този начин абсолютна давност е три години. Имайки предвид датата на извършване на административното нарушение, така както е определена и от наказващия орган в акта и в НП – 31.08.2007 г., този давностен срок е изтекъл на 31.08.2010 г., т.е. след датата на постановяване на въззивното решение на районния съд. Касационната жалба, заедно с делото са постъпили в Административен съд С. – град на 11.11.2010 г.

С изтичането на давността, предвидена в чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е погасена административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното административно нарушение, поради което е невъзможно същият да понесе за това нарушение предвиденото административно наказание. Недопустимо е, изключвайки прилагането на погасителната давност и по отношение на извършителите на административни нарушения, тези лица да бъдат поставяне в по-неблагоприятно положение от лицата, извършили престъпления, по смисъла на чл. 9, ал. 1 НК.

Оспореното решение и наказателното постановление подлежат на отмяна само на това основание, поради което не е необходимо да бъдат обсъждани възраженията на касатора.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд С. - град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 11.12.2009 г., постановено по НАХД № 12673/2008 г. по описа на С районен съд, НО, 105^{-ти} състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 549/2007 от 29.09.2008 г., издадено от началника на М. А. – С. и **ПРЕКРАТЯВА** административнонаказателната преписка.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

